

Sygn. akt I ACa 844/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSA Piotr Rusin</i>
Sędziowie:	SSA Teresa Rak SSA Zbigniew Ducki
Protokolant:	st. prot. sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2012 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w Gdańsku i Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 3 kwietnia 2012 r. sygn. akt I C 1128/11

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

3. przyznaje adv. T. S. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 3.321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych), w tym kwotę 621 zł podatku od towarów i usług, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi nieodpłatnie z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygnatura akt I ACa 844/12

Uzasadnienie wyroku z dnia 25 września 2012 r.

Powód J. J. domagał się zasądzenia od pozwanego Skarbu Państwa- Prezesa Sądu Okręgowego w Gdańsku i Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku kwoty 120.000.00 zł tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę oraz kwoty 30.000.00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznane cierpienia psychiczne i fizyczne będące wynikiem przewlekłości postępowań toczących się z jego powództwa przed Sądem Okręgowym w Gdańsku i Sądem Apelacyjnym w Gdańsku.

Powód wskazując okresy, kiedy to miała miejsce przewlekłość postępowania, podniósł, iż doszło do naruszenia jego dóbr osobistych, gdyż czuł się on zlekceważony i potraktowany instrumentalnie. Nadto doznał on w konsekwencji rozstroju zdrowia i poniósł szkodę w wysokości 120000 zł. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 3.04.2012 r. (sygn. akt I C 1128/11) Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił powództwo, odstąpił od obciążenia powoda kosztami procesu oraz przyznał pełnomocnikowi powoda kwotę 4428 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sąd Okręgowy swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach faktycznych. Z powództwa J. J. przed Sądem Okręgowym w Gdańsku, a następnie przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku toczyły się postępowania w sprawach:

- w sprawie sygn. akt I C 1458/09 (I ACa 14561/10), w której w dniu 09.09.2010 r. wydany został w pierwszej instancji wyrok oddalający powództwo, a po jego zaskarżeniu przez powoda apelacja oddalona została w dniu 25.02.2011 r.;
- w sprawie sygn. akt I C 34/11 (I ACz 685/11), w której w dniu 11.02.2011 r. wydane zostało zarządzenie o zwrocie pozwu, a w dniu 22.04.2011 r. oddalone zostało zażalenie od zarządzenia o zwrocie pozwu;
- w sprawie sygn. akt I C 1122/10 (I ACz 697/11), w której w dniu 01.03.2011 r. zarządzono zwrot pozwu, a w dniu 7.04.2011 r. oddalone zostało zażalenie od zarządzenia o zwrocie pozwu;
- w sprawie sygn. akt I C 1257/10 (I ACz 699/11), w której w dniu 01.03.2011 r. zarządzono zwrot pozwu, a w dniu 29.04.2011 r. oddalone zostało zażalenie od zarządzenia o zwrocie pozwu;
- w sprawie sygn. akt I C 1530/10 (I ACz 550/11), w której w dniu 08.02.2011 r. zarządzono zwrot pozwu, a w dniu 10.05.2011 r. oddalone zostało zażalenie od zarządzenia o zwrocie pozwu;
- w sprawie sygn. akt I C 155/11 (I ACz 879/11) w której w dniu 17.03.2011 r. zarządzono zwrot pozwu, a w dniu 18.05.2011 r. oddalone zostało zażalenie od zarządzenia o zwrocie pozwu;
- w sprawie sygn. akt I C 185/10 (I ACa 1424/11) w której wyrok w pierwszej instancji oddalający powództwo wydany został w dniu 20.09.2010 r., a po jego zaskarżeniu przez powoda, apelacja oddalona została w dniu 2.06.2011 r.

Powyższe Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o akta powołanych spraw. Sąd Okręgowy uznał, iż brak jest podstaw do stwierdzenia, aby w powołanych przez powoda okresach doszło do przewlekłości postępowania, a czynności podejmowane były sprawnie przy uwzględnieniu stopnia zawilości sprawy, konieczności rozpoznania zgłaszanych przez powoda wniosków, w szczególności wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Sąd Okręgowy odniósł się w szczególności do sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku pod sygnaturą I ACa 1424/10, w której to wynikła potrzeba odroczenia rozprawy apelacyjnej z uwagi na konieczność rozpoznania przez sąd I instancji wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, iż powód nie wykazał przewlekłości postępowania, która to jest warunkiem odpowiedzialności Skarbu Państwa na podstawie art 16 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm. - zwana dalej ustawą z dnia 17.06.2004 r.). Te same uwagi Sąd Okręgowy odniósł do odpowiedzialności Skarbu Państwa na podstawie art. 24 kc i art. 448 kc. Wobec nie wykazania przewlekłości postępowania zbędnym w sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego było przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność związku przyczynowego pomiędzy ewentualną przewlekłością postępowania, a doznaną przez powoda szkodą, naruszenia jego dóbr osobistych, związanej z tym krzywdy oraz jej rozmiaru, a także wysokości należnego powodowi odszkodowania i zadośćuczynienia. O kosztach procesu między stronami Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc.

Powyższy wyrok powód zaskarżył co do punktu I orzeczenia, w którym to nastąpiło oddalenie powództwa.

Wyrokowi temu powód zarzucił rażące naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc poprzez dowolną ocenę dowodów zgromadzonych w aktach postępowania. Powód podniósł również zarzut naruszenia art. 227 kpc poprzez brak przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez powoda w toku postępowania na okoliczności wykazania istotnych dla sprawy faktów, w tym dowodu z przesłuchania strony powodowej, co miało istotne znaczenie dla wadliwego rozstrzygnięcia sprawy. Dalej powód zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na uznaniu, iż w sprawach zarejestrowanych przed Sądem Okręgowym w Gdańsku pod sygn. akt: I C 1485/09, I C 34/ 11, I C 1122/10, I C 1257/10, I C 1530/10, I C 155/11 oraz I C 185/11, oraz w sprawach zarejestrowanych przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku pod sygn. akt I ACa 1424/ 10, I ACa 1456/10, I ACz 879/11, I ACz 550/11, I ACz 699/10, I ACz 697/11, I ACz 685/11 nie miała miejsce przewlekłość postępowania. Nadto powód zarzucił naruszenie art. 2 ust. 2 w związku z art. 16 ustawy z dnia 17.06.2004 r. poprzez ich niezastosowanie. W ostatniej kolejności powód zarzucił naruszenie art. 24 kc w związku z art. 448 k.c. oraz art. 417 kc i art. 361 § 2 kc poprzez ich niezastosowanie.

Uzasadniając podniesione przez siebie zarzuty powód wskazał, iż Sąd Okręgowy w sposób dowolny odniósł się do zebranego w sprawie materiału dowodowego, gdyż analizował jedynie czas jaki zapadł pomiędzy poszczególnymi orzeczeniami wydanymi w ramach dwóch instancji. Powód podkreślił, iż Sąd Okręgowy nie rozważył opieszałości Sądów I instancji od chwili wniesienia pozwu do dnia rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd I instancji, a także przewlekłości postępowania mającej miejsce przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku. Powód wskazał, iż Sąd Okręgowy nie czynił żadnych ustaleń co do charakteru i stopnia zawilości poszczególnych spraw, prawidłowości podejmowanych czynności, a postępowanie dowodowe odnośnie przewlekłości było przeprowadzone dowolnie. Błędna, zdaniem powoda, była rezygnacja z przeprowadzenia dowodów z powołaniem się na brak przewlekłości postępowań, która to uniemożliwiła ustalenie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia w świetle art. 2 ust. 2 w zw. z art. 16 ustawy z dnia 17.06.2004r, a także poczynienia ustaleń faktycznych na okoliczność istnienia szkody i krzywdy, ich wysokości.

Powołując się na powyższe zarzuty powód wniósł o przeprowadzenie dowodów zawnioskowanych przez niego w toku postępowania przez Sądem Okręgowym oraz zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od strony pozwanej kwoty 120000 zł tytułem odszkodowania oraz zasądzenia od strony pozwanej kwoty 30000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznane cierpienie fizyczne i psychiczne będące wynikiem przewlekłości wskazanych powyżej postępowań sądowych. Ewentualnie powód wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Nadto wniesiono w apelacji o przyznanie pełnomocnikowi powoda kosztów nieopłaconej w całości ani w części pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Wniesiona przez powoda apelacja i podniesione w niej zarzuty nie mogły skutkować zmianą zaskarżonego wyroku czy też jego uchyleniem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżony wyrok, pomimo częściowo błędnego i niepełnego uzasadnienia, jest zgodny z prawem. Sąd Apelacyjny ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy przyjmuje za własne, uwzględniając przy tym poniższe uzupełnienie stanu faktycznego o okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.

Racje ma powód, iż Sąd Okręgowy skoncentrował się w pisemnym uzasadnieniu głównie na analizie kiedy, były wydane orzeczenia kończące postępowanie toczące się przed Sądami w poszczególnych sprawach w pierwszej i drugiej instancji oraz okresu, jaki upłynął pomiędzy tymi orzeczeniami. Sąd Okręgowy zbyt pobieżnie dokonał analizy postępowania prowadzonego przed Sądami w okresach w których powód wskazywał, iż miała miejsce przewlekłość postępowania. Uzasadnienie Sądu Okręgowego w tej części uchybia wymogom jakie stawie art. 328 § 2 kpc. Tymczasem poczynienie tych ustaleń jest konieczne dla stwierdzenia czy spełniona została przesłanka bezprawności działalności Sądów, będąca podstawą odpowiedzialności Skarbu Państwa na podstawie art. 417 kc.

Pomimo, iż Sąd Okręgowy nie odniósł się szczegółowo do powyższych kwestii w pisemnym uzasadnieniu wyroku, to jednak przeprowadził na tą okoliczność postępowanie dowodowe poprzez przeprowadzenie dowodu z akt spraw wskazanych przez powoda jako tych, w których doszło do przewlekłości postępowania. Umożliwiło to Sądowi Apelacyjnemu dokonanie szczegółowej analizy przebiegu postępowań sądowych prowadzonych przez Sąd Okręgowy w Gdańsku oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku w poniższych sprawach.

W sprawie toczącej się pod sygnaturą akt I C 1122/10, powód zarzucił przewlekłość postępowania w okresie od 1.11.2010 r. do 27.04.2010 r. Pozew w sprawie został wniesiony w dniu 26.07.2010r Zarządzenie o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pozwu oraz do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu zostało wydane w dniu 28.07.2010 r. Powód otrzymał to zarządzenie w dniu 10.08.2010r i uzupełnił te braki. Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 11.10.2010 r. oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych oraz oddalił wnioski o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Skarga z dnia 26.10.2010 r. na powyższe postanowienie referendarza sądowego została rozpoznana w dniu 18.11.2010 r. Złożony przez powoda w dniu 2.12.2010 r. ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów został odrzucony w dniu 1.03.2011 r. W tym samym dniu wydano zarządzenie o zwrocie pozwu. Wcześniej Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu

11.02.2011 r. wydał postanowienie o wyłączeniu od rozpoznania sprawy jednego z sędziów. Złożone przez powoda w dniu 25.03.2011 r. zażalenie na powyższe zarządzenie o zwrocie pozwu zostało oddalone przez Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z dnia 27.04.2011 r.

W sprawie toczącej się pod sygnaturą I C 1257/10 powód zarzucił przewlekłość postępowania w okresie od 1.12.2010 r. do 29.04.2010 r. Pozew w sprawie został wniesiony do Sądu Okręgowego w Gdańsku dniu 18.08.2010 r., a zarządzenie o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych zostało wydane w dniu 26.08.2010 r. Zarządzenie to zostało doręczone powodowi w dniu 22.09.2010 r., a powód uzupełnił braki formalne. W dniu 2.11.2010 r. wydano postanowienie o oddaleniu wniosku powoda o zwolnienie od kosztów sądowych oraz oddalenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Skarga z dnia 17.11.2010 r. na to postanowienie została rozpoznana w dniu 5.01.2010 r. Złożony przez powoda w dniu 20.01.2011 r. ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów został odrzucony w dniu 1.03.2011 r. W tym samym dniu wydano zarządzenie o zwrocie pozwu. Złożone przez powoda w dniu 23.03.2011r. zażalenie na powyższe

zarządzenie zostało oddalone przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z dnia 29.04.2011r.

W sprawie toczącej się pod sygnaturą akt I C 34/11 powód zarzucił przewlekłość w okresie

od 1.02.2011r do 22.04.2011 r. Pozew wpłynął do Sądu Okręgowego w Gdańsku w dniu 30.12.2010 r.

W dniu 17 stycznia 2011 r. powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych, które to pismo zostało mu doręczone w dniu 28.01.2010 r. Wobec tego, iż w powód w określonym terminie nie uzupełnił wszystkich braków (przedłożył dwa zamiast trzech odpisów) Zarządzeniem z dnia 17.02.2011 r. zwrócono mu pozew. Powód w dniu 2 marca 2011 r. wniósł zażalenie na to zarządzenie. Przed oddaleniem przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku zażalenia na posiedzeniu w dniu 22.04.2011r., rozpoznany został w dniu 5.04.2011 r. wniosek o zwolnienie powoda od kosztów sądowych.

W sprawie toczącej się pod sygnaturą akt I C 155/11 powód zarzucił przewlekłość w okresie od 15.02.2011 r. do dnia 18.05.2011 r. Pozew do Sądu Okręgowego w Gdańsku został wniesiony w dniu 31.01.2011 r., a w dniu 7.02.2011 r. wydano zarządzenie wzywające powoda do uzupełnienia braków formalnych. Zarządzenie to doręczono powodowi w dniu 22.02.2011 r. Powód nie uzupełnił w terminie braków formalnych wobec czego zarządzeniem z dnia 17.03.2011r. zwrócono mu pozew. Na to zarządzenie powód wniósł zażalenie w dniu 19.04.2011 r., które to zostało rozpoznane przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w dniu 18.05.2011 r.

Powód w sprawie toczącej się pod sygnaturą I C 1530/10 zarzucił przewlekłość postępowania w okresie od 1.12.2010 r. do 10.05.2011 r. Pozew został wniesiony do Sądu Okręgowego w Gdańsku w dniu 18.10.2011 r. W dniu 26.10.2011

r. zostało wydane w sprawie zarządzenie, w którym wezwano powoda do uzupełnienia braku formalnego wniosku o zwolnienie od kosztów. Po uzupełnieniu przez powoda braków w piśmie z dnia 2.12.2011 r. postanowieniem z dnia 10.12.2010 r. oddalono wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W dniu 7.01.2011 r. rozpoznano wniosek o wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy, a w dniu 11.01.2011 r. wydano postanowienie o utrzymaniu w mocy postanowienia referendarza sądowego z dnia 10.12.2010 r. Kolejny wniosek powoda o zwolnienie od kosztów został odrzucony postanowieniem z dnia 8.02.2011 r. W tym samym dniu zarządzono zwrot pozwu powodowi. Na zarządzenie to powód wniósł zażalenie w dniu 23.02.2011r., które z uwagi na zwolnienie lekarskie sędziego referenta w okresie od 28.03 do 5.05.2011 zostało rozpoznane przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w dniu 10.05.2011 r.

Sąd Apelacyjny dokonując analizy powyższych spraw, w których nie doszło do merytorycznego rozpoznania roszczenia zgłoszonego przez powoda, stwierdził, iż brak jest podstaw do uznania, iż miała miejsce przewlekłość postępowania. Orzekające w tych sprawach Sądy dokonywały czynności w okresach, w których przeciętnie są rozpoznawane tego typu sprawy. Okresy jakie występowały pomiędzy poszczególnymi czynnościami Sądów, jak to wskazuje powyższy opis postępowań nie były nadmiernie wydłużone. Sądy w terminach właściwych rozpoznawały poszczególne pisma procesowe składane przez powoda. Nie można twierdzić, tak jak zdaje się to czynić powód w swej apelacji, iż skoro zła sytuacja materialna powoda była znana, to zbyt długo były rozpoznawane wnioski o zwolnienie od kosztów. Każdy bowiem wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych musi spełniać wymogi formalne przewidziane dla tego pisma procesowego, a powodowi jako stronie niezadowolonej od rozstrzygnięć tego wniosku przysługiwały środki zaskarżenia. Nie można budować twierdzeń o przewlekłości postępowania, abstrahując od tego, iż powód najpierw był wzywany do uzupełniania braków formalnych, a następnie korzystał z przysługujących mu środków prawnych do zaskarżenia orzeczeń, co w konsekwencji musiało wpłynąć na długość czasu postępowania w poszczególnych sprawach.

Przechodząc do oceny postępowań, w których nastąpiło merytoryczne rozpoznanie sprawy, należy stwierdzić, iż Sąd Apelacyjny również w tych sprawach nie dopatrył się przewlekłego prowadzenia postępowania.

W sprawie toczącej się pod sygnaturą akt I C 1458/09 powód wskazał, iż przewlekłość miała miejsce w okresie od 1.12.2009 r. do 25.02.2011 r. Powód wniósł pozew w dniu 31.10.2009 r. Następnie został wezwany do uzupełnienia wniosku o zwolnienie od kosztów, co też uczynił pismem z dnia 19.11.2010 r. W dniu 31.12.2009 r. wydano postanowienie o zwolnieniu powoda od kosztów sądowych i oddaleniu jego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Na powyższe postanowienie referendarza sądowego w zakresie oddalenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, powód w dniu 12.01.2010 r. wniósł skargę. Została ona rozpoznana w dniu 20.01.2010 r. Na postanowienie wydane w dniu 20.01.2010 r. powód wniósł w dniu 4.02.2010 r. zażalenie, które to zostało rozpoznane przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w dniu 16.03.2010 r. W związku z tym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, powód w dniu 3.04.2010 r. złożył wniosek do tego Sądu, który to wniosek zarządzeniem z dnia 13.04.2010 r. został zarejestrowany w repertorium ACo. Akta sprawy zostały zwrócone Sądowi Okręgowemu w dniu 30.04.2010 r. W dniu 24.05.2010 r. wyznaczono rozprawę na dzień 9.09.2010 r. W zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy polecono również zwrócić się do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku o przedłożenie akt 5 spraw cywilnych. Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9.09.2010 r. został wydal wyrok. Pismem z dnia 30.09.2010 r. powód wniósł o sporządzenie i doręczenie mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. Odpis wyroku z uzasadnieniem wysłano powodowi w dniu 7.10.2010 r. Wniesiona w dniu 18.10.2010 r. przez powoda apelacja została po doręczeniu odpisów apelacji stronom przeciwnym, przedstawiona Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku w dniu 7.12.2010 r. W dniu 26.01.2010 r. wyznaczono rozprawę apelacyjną na dzień 24.02.2010 r., po której to rozprawie został wydany wyrok przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku.

Z kolei w sprawie toczącej się pod sygnaturą I C 185/10 w ocenie powoda przewlekłość miała miejsce w okresie od 1.05.2010 r. do 2.06.2011 r. Pozew w tej sprawie został wniesiony w dniu 8.02.2010 r. Powód był wzywany do uzupełnienia braków formalnych pozwu i wniosku o zwolnienie od kosztów. Po uzupełnieniu przez powoda braków w pismach procesowych i rozpoznaniu przez Sąd wniosku o zwolnienie od kosztów, w dniu 22.03.2010 r. wydano zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy na dzień 24.05.2010 r. Powód złożył do Sądu pismo z dnia 16.04.2010 r., które wobec nieuzupełnienia braków formalnych zostało mu zwrócone zarządzeniem z dnia 13.05.2010r. Rozprawa w dniu

24.05.2010 r. została odroczone do dnia 20.09.2010 r. z uwagi na konieczność zwrócenia się do Sądu Apelacyjnego o nadesłania akt spraw sądowych. Powód zwrócił się pismem z dnia 21.05.2010 r. do Sądu o doręczenie mu uzasadnienia zarządzenia z dnia

13.05.2010 r., co z kolei skutkowało tym, iż postanowieniem z dnia 31.05.2010 r. odmówiono mu sporządzenia powyższego uzasadnienia. Na to postanowienie powód w dniu 18.06.2010 r. złożył zażalenie, które zostało rozpoznane wraz z apelacją od wyroku z dnia 20.09.2010 r. Po rozpoznaniu sprawy na rozprawie w dniu 20.09.2010 r. został wydany wyrok oddalający powództwo. Odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony powodowi w dniu 26.10.2010 r., a powód następnego dnia złożył apelację od tego wyroku. Jako, że w apelacji zawarty był wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, Sąd Apelacyjny w Gdańsku na rozprawie w dniu 22.02.2011 r. przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku ten wniosek. Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 8.03.2011 r. oddalił wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Na powyższe orzeczenie referendarza, powód wniósł skargę, która została rozpoznana przez Sąd Okręgowy w dniu 14.04.2011 r. W dniu 5.05.2011 r. wydano zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej, która odbyła się w dniu 2.06.2011 r. Po zamknięciu rozprawy w tym samym dniu wydano w sprawie wyrok.

Dokonując powyższej analizy Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, iż wszystkie czynności były wykonywane w terminach uzasadnionych normalnym tokiem sprawy. Sądy podejmowały bez uzasadnionej zwłoki czynności związane z nadzwyczajną wręcz aktywnością powoda, który w pełnym zakresie wykorzystywał przysługujące mu środki prawne, skarżąc każdą niekorzystną dla niego decyzję procesową. Jedynie brak rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Gdańsku wniosku zawartego w apelacji o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, skutkujący koniecznością odroczenia rozprawy apelacyjnej w sprawie toczącej się pod sygnaturą akt I ACa 1424/10, stanowił nieprawidłowość, która wpłynęła na czas trwania postępowania sądowego. Jednakże ta nieprawidłowość, wobec sprawności dokonywania pozostałych czynności w sprawie I C 185/10 nie może skutkować uznaniem przewlekłości postępowania. Na uwagę zasługuje także to, iż również powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wskazuje konkretnie tej okoliczności, jak i żadnej innej ściśle sprecyzowanej okoliczności, która by świadczyła o przewlekłym prowadzeniu postępowania.

Reasumując należy stwierdzić, iż prawidłowe jest ustalenie Sądu Okręgowego, iż we wskazanych przez powoda sprawach brak było przewlekłego prowadzenia postępowania. Tym samym Sąd Okręgowy nie naruszył art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17.10.2004 r.

Dojście przez Sąd Okręgowy, na podstawie analizy akt sądowych do takiej prawidłowej konkluzji konkluzji czyniło z kolei zbędnym prowadzenie dalszego postępowania dowodowego. W szczególności zbędne okazała się przeprowadzenie dowodu z przesłuchania powoda. W świetle art. 299 kpc dowód z przesłuchania stron jest dowodem subsydiarnym, który winien zostać przeprowadzony w sytuacji, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia. Na podstawie przeprowadzonych dowodów z akt spraw sądowych, Sąd Okręgowy był w stanie stwierdzić brak przewlekłości postępowań sądowych. Tym samym subiektywne, odczucia powoda co do tej kwestii nie miały dla sprawy żadnego znaczenia.

W związku z brakiem przewlekłości postępowania zbędnym było przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność faktu zaistnienia po stronie powoda szkody, krzywdy oraz ich rozmiarów, a także naruszenia dóbr osobistych powoda. Okoliczności te nie były istotne dla rozstrzygnięcia, skoro nie wykazano przewlekłości postępowania, która to miała stanowić podstawę roszczenia odszkodowawczego z art 417 kc. Wykazany w związku z tym brak przewlekłości, a tym samym brak bezprawności w działaniach strony pozwanej, czynił zbędnym czynienie ustaleń czy, a jeśli tak to w jakim rozmiarze dobra osobiste powoda zostały naruszone. Bowiem w hipotetycznej sytuacji stwierdzenia tego naruszenia, po stronie powoda nie powstałoby żadne roszczenie oparte o art. 24 kc i art. 448 kc, skoro działanie strony pozwanej nie było bezprawne. Dlatego też Sąd Okręgowy, prawidłowo pominął wnioski dowodowe, poza dowodami z akt, zawnioskowane w pozwie i w piśmie procesowym z dnia 16.12.2010 r. Nie dopuszczając tych dowodów Sąd Okręgowy nie naruszył art. 227 kpc, gdyż nie dotyczyły one faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. Z kolei uchybienie Sądu Okręgowego co do braku ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia w postaci sposobu prowadzenia postępowania przez Sąd Okręgowy w Gdańsku i Sąd Apelacyjny w Gdańsku, zostało

skorygowane w toku postępowania apelacyjnego. W pozostałym zaś zakresie ustalenia Sądu Okręgowego, dowody na których się oparł, nie naruszały zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 kpc.

W tym stanie rzeczy, wobec braku zaistnienia przesłanki przewlekłości postępowania, brak było podstaw do uwzględnienia roszczeń powoda opartych o art. 24 kc w zw. z art. 448 kc oraz art. 417kc i art. 361 § 2 kc oraz art. 16 ustawy z dnia 17.10.2004 r. Dlatego też podniesiony w apelacji zarzut nieuwzględnienia tych przepisów okazał się całkowicie bezzasadny.

Uznając, iż zaskarżone orzeczenie, pomimo błędnego uzasadnienia, odpowiada prawu, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację.

Jako, że apelacja powoda okazała się bezzasadna, Sąd Apelacyjny stosownie do art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc nałożył na powoda obowiązek zwrotu stronie pozwanej całości poniesionych przez nią kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym. W skład kosztów strony pozwanej weszły koszty zastępstwa procesowego, które wynoszą 2700 zł stosownie do § 6 pkt. 6 i § 13 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm. - zwanego dalej rozporządzeniem).

Powód był w postępowaniu apelacyjnym reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu. Wobec tego, iż wynagrodzenie pełnomocnika nie zostało pokryte, ani w całości, ani też w części, Sąd Apelacyjny na podstawie § 2 ust. 3 i § 6 pkt. 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 2 oraz § 19 rozporządzenia przyznał adwokatowi T. S. od Skarbu Państwa - Sądowi Okręgowemu w Krakowie kwotę 3321 zł brutto tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi nieodpłatnie w postępowaniu apelacyjnym.